

lezo blagajno steklarne. Vlomilec je odprl »Wertheimerico« z dletom. Odstranil je del pločevine, napravil štiri-voglato luknjo, skozi katero je odstranil zapah in odprl blagajno. Odnesele so 10.000 Din gotovine ter zlato uro in verižico, ki sta bili shranjeni v blagajni. S svedrovcem je zginil ves papirnati in srebrni denar, pustil pa je nedotaknjen drobiž in kolekov za 1000 Din.

Zastrupila se je v Ljubljani smrtno s plinom 27letna služkinja Julijana Berčko iz Kostivnice pri Rog. Slatini. Bila je pridna služkinja in je vzrok samomora neznan.

Ustrelil se je v Gabrovkih pri Sv. Križu pri Litiji v svoji podstrešni sobici vpokojeni trboveljski rudar Janez Muren. Zapustil je listek, kjer piše, da je kriva obupnega dejanja lahkomišelnost.

Prosluli tolovaj na delu. V poštini urad v Koprivnici pri Rajhenburgu je bilo vlomljeno s ponarejenimi ključi. Vlomilec je odnesel iz pisarne ročno blagajno, katero je razbil na bližnjem travniku. V njej je našel samo na 14 Din drobiža in pa za 202 Din raznih poštinskih znamk. Domačini so prepričani, da je izvršil vlom že dolgo iskani tolovaj Franc Omerza iz Blance, ki ima na vesti okoli 20 vlomov in tatvin.

Tolovajska tolpa pred sodniki. Pred kazenskim senatom v Novem mestu je dajala dne 5. aprila odgovor petčlanska vlomilska družba Jožefa Štanglja. Lansko leto so izvršili tolovaji v dravski in savski banovini več drznih vlomov in napravili škode za četrto milijona dinarjev. Kolovodja Štanglj je bil obsojen na 15 let ječe, ostali pa na parletni zapor ali ječo.

Slovenska Krajina.

Črensovci. Orožniška stanica se je preselila s 1. aprilom iz Trnja v Črensovce v Viragovo hišo. Preje so imeli daleč do pošte, sedaj so

pa tik nje. — Zankoč Andrej iz Kroda je dodeljen na stanico kot začasni orožnik. — Na Srednji Bistrici je izvoljen za »malega rihtara« ponovno gospod Vagner, naš vneti širitelj. — Štrki so se že vrnili in iščejo hrano po močvirnatih krajih. — Za volitve je pri nas zelo malo zanimanja. Ljudje več ničesar dobrega ne pričakujejo in pravijo, da je eden tič, drugi pa miš. — Veseli nas, da je na Bistrici najbolj razširjen »Slovenski gospodar«. Nobena ga časopisa ni toliko kot »Gospodarja«. Širite našega »Slovenskega gospodarja«, dober katoliški list, ki že 69. leto brani katoliška načela. — Imeli smo silovit vihar, ki je naredil veliko škode.

Turnišče. V nedeljo dne 31. marca se je vršilo zborovanje za ustanovitev cerkvenega odbora za turniško župnijo. Med župljani je bilo veliko zanimanje in so se ga udeležili v velikem številu. Iz posameznih vasi so bili izvoljeni delegati v popolnem soglasju. — Isti dan popoldne je bila na javni licitaciji oddana dograditev nove ograje okrog sejmišča. Dograditev nove ograje je bila že nujna zadeva, ker je stara ograja res v slabem stanju. Kot najcenejšemu ponudniku za dograditev ograje je bilo delo oddano Törnar Francu, po domače: Kückecovemu. — Sever, ki je razsajal zadnje dni meseca marca s tako strašno silo, je povzročil veliko škodo. Razkril je marsikatero hišo, ki je s slamo krita. Tudi slamnate oslice je prušil marsikateremu posestniku. — Prve dni aprila so se pojavile na dimnikih oznaničke spomlad, štorke, ali kakor jim pravijo naši ljudje: štrki. Ljudje so jih z veseljem sprejeli, ker štrke zelo cenijo. No, upamo, da bo prišlo kmalu toplo vreme in se bodo štrki počutili pri nas dobro, saj žabe že tako lepo reglajo ob večerih. Ko bi le bilo že skoro toplo!

Beltinci. Naša vas je zopet doživela dva strahovita požara koncem meseca marca. Goreti je začelo okrog dveh po polnoči. Goreli sta poslopji posestnika Škafarja in njegovega soseda Balažiča. Bile so velike težave pri gašenju radi pomanjkanja vode. Brizgalke so zajemale vodo iz oddaljenega potoka, ki leži 400 m vstran. Gasilec se je končno posrečilo omejiti ogenj. Ogenj je povzročil Škafarju okrog 200.000 Din škode. Ta škoda daleko pre-

sega zavarovalnico, za katero je bil Škafar zavarovan. Balažič trpi ogromno škodo in ni bil sploh zavarovan.

Sobota. Po odhodu g. ing. Laha v Ptuj je prišel za inženerja k okrajnemu cestnemu odboru v Soboti g. inž. Možajski Sergej. Želimo mu, da bi se počutil dobro! — Odvetnik g. dr. Sbrizaj, ki je bil zelo priljubljen pri nas, je odšel v Konjice. Gospodu dr. Sbrizaju želimo na novem mestu obilo sreče!

Na podlagi tega odloka je dodeljena Sobota meščanski šoli v Lendavi. Ta odredba se nam zdi, ker Sobota radi velike oddaljenosti od Lendave in radi slabih zvez z njo teži veliko bolj k Ljutomeru. Tu imamo redni jutranji vlak. To prometno sredstvo je za nas najcenejše in tudi najugodnejše, ker so učenci v popoldanskih urah že zopet doma iz Ljutomera v Soboti. Zveza med Lendavo in Soboto pa je samo avtobusna, ki od daleč ne prinaša teh udobnosti. Če so naši otroci za 30 Din preskrbljeni z mesečno železniško karto, se razume, da smo prisiljeni pošiljati učence v Ljutomer, v Lendavo nam pa to sploh ni mogoče. Zato pričakujemo, da bo ta odlok spremenjen. — Na občnem zboru obrtnikov v Soboti dne 25. marca je predsedoval g. Sukič Stefan. Okrožni odbor je za-

Gudna župnija.

2000 km dolgi in 2 m široki sta skupaj obe cevi, ki prenašata petroleje iz ležišč pri Kirkuku (Irak) v Tripolis (Sirija) in v Hajko (Palestina). V 20 taboriščih vzdolž teh cevi živi kakšnih 1000 delavcev in uradnikov. Zanje so na Angleškem osnovali posebno župnijo, ki jo vodi vikar Henry Moss. Ta uporablja pri obiskih svoje župnije letalo, ki ga nosi preko gorovij in puščav. V vsakem taborišču ostane približno teden dni, vso pot opravi tedaj v 4 mesecih in pol.

Riba, ki sama lovi ribe.

V globokem morju so učenjaki odkrili ri-

Januš Golec:

Propast in dvig.

Ljudska povest.

Prihajači so modrovali sem ter tja v najlepšem poletnem delavniku in so seve končno osredotočili svoje pomenke v gorke ter krepke psovke na vražje razkuževalne komisijone, ki so edini vzrok vsega po spodnjih krajih razlitega zla. Zabavljali so na gospodsko in Majdak je pripomnil, da bo sedaj vzel zlodej vse ušivce, ker jim zna kuriti na vseh koncih ter krajih pod petami Lapuhov Vinko s svojimi pomagači. Kmetje so se strnili in bodo morali iz dežele najprej ušivci in za njimi še trtna uš, če res ona ugonablja to zlahtno božjo kapljo.

Pogovorom potepuhov je sledil krčmar v nadi, da bo zvedel mogoče od njih kaj novega iz upornega gibanja vinogradnikov. Ker se je pa vrtela trojica le krog vsakdanjega zabavljanja, jih je glasno nahrulil:

»Celo slabotne ženske te upajo opsovati ušivce v obraz, le goljatski prihajač zmerja sam zase, mesto da bi lopnil s krampom po zlodejih s hudičevim oljem!

14

Niti eden od vas nima kaj zgubiti, ako bi pomagal upornikom. Ravno vi trije ste sigurni pred kaznijo, četudi bi spekli najvišjega ušivca na ražnju! Drugi se borijo s celimi družinami proti nezaslišanim krivicam, ki se godijo danes kmetu; prihajač samo zabavlja in pije zastonj ter za božji lon, dokler bo še zadnja kaplja v kakem sodu!»

Prihajači so zazijali pri tem poduku. Krčmarjev besede so jim očividno vzbudile zaspano vest. Spogledavali so se med seboj, menciali nemirno po klopi in slednjič je dvignil Majdak jezik resnega obraza:

»Stric, kaj nam daste, če zagodemo ušivcem čardaš, kakršnega jim še ni doslej nikdo!«

Krčmar je zaokrenil prihajačevo ponudbo na zavsem neverjetno stran in se odrezal:

»Johan, če boš ti, Bindek in Najncig piskali ušivcem čardaš, se boste bratili pod mojo streho s celim vedrom najboljšega in se mastili z na ražnju pečenim prolenkom!«

Postopači so bili zadovoljni s ponudbo. Prosili so smehljajočega krčmarja za majhen predujem na račun obljube, a jih je enostavno napodil, ker je že tudi

stopal g. Bureš Franjo. Zbornico TOI je zastopal Čeh Franc. Združba je imela v preteklem letu 44.724,14 Din izdatkov ter toliko prejemkov. Proračun za leto 1935 znaša 34.980 Din dohodkih ter na izdatkih 29.849 Din. Sklenjeno je bilo med drugim, da se mesto tajnika in blagajnika združi v eno in to mesto se je tudi razpisalo. — Požari v našem srezu so precej pogosti. Ne vemo sicer, kaj je vzrok tem požarom: zlobna roka ali neprevidnost posestnikov. V zadnjem času je bil požar v Ivanovcih kar trikrat. Dne 15. marca je požar uničil poslopje Trplan Janezu. Škoda znaša 12.000 Din. Dne 18. marca je gorelo pri Zrinški Francu. Zgorela je slama in seno. Dne 19. marca je gorelo pri Koltaj Josipu. Požar je uničil krmo in poškodoval poslopje. Tudi v Kušanovcih je zgorel skedenj posestniči Filo Tereziji. K sreči so bili vsi zavarovani in se

škoda vsaj delno krije z zavarovalnico. — Veliko pozornost je zbudila redka žival in še dosedaj pri nas nepoznana, to je pižmanka v Stanjevcih. Po Brehrau se imenuje žival Bismarck. Kakor je »Slovenec« poročal, so do sedaj ujeli v naši državi le 4 vzorce. Ujeta žival je bila dolga 54 cm, telo samo je merilo 31 cm in je bilo zelo ploščato. Barve je bila po trebuhu svetle, po hrbtu temnorjave. Žival je precej podobna podgani, je pa mnogo večja od naših podgan. Njena domovina je Severna Amerika, zlasti Kanada, od koder je prišla v Evropo. — Pri javnih delih, ki jih je sklenila vlada, bi tudi nas zelo veselilo, če bi padla kaka drobtina na Slovensko krajino. Tudi naše ceste čakajo temeljitih popravil in zelo nujen bi bil tudi most čez Muro na Petanjcih. Seveda, želimo si tega, toda ne vemo, če se bo to zgodilo. Upajmo!

toliški tisk. To je hkrati dokaz, kako se nasprotniki katolicizma bojijo katoliškega časopisja.

*

Pribova. Na Cvetno nedeljo bo de prihovška mladina priredila krasno igro »Domen« v šestih dejanjih. Igra se začne ob treh popoldne.

Brežice. Tukajšnje Prosvetno društvo priredi prihodnjo nedeljo dne 14. aprila ob 3. uri popoldne v dvorani Narodnega doma Pogačnikov misterij »Siehernik«.

Ali si že obnovil naročnino?

Peter Rešetar podaja politično poročilo.

Zunanja politika.

Eden je hodil okrog brez uspeha. Kako pa naj bo uspeh? Iz Berlina v Moskvo samo Eden, iz Moskve v Varšavo isti Eden, iz Varšave v Prago isti Eden. Čudno se Angležem, da niso vsaj dva poslali, da ne bi hodil okrog samo Eden! Varčevanje, ki ni na mestu!

Narodni preporod na Daljnem vzhodu. Na Daljnem vzhodu sta Kitajec in Japonec proglasila edinstvo in Japonec je zadovoljen imel slavnostni govor, ki ga takole končal: »V dokaz najine edinstvi bova odslej skupaj orača, ti boš vlekel plug, jaz bom držal drevo, ti boš sejal, jaz bom žetel!« Čudno, kako kljub temu dogovoru strda 19 milijonov Kitajcev.

Volitve na Madžarskem so minile. Vlada se je vstela, dobila je tri poslance več, kakor je bilo določenih mest. Parlament bo pokličen, ko bodo trije odmrli.

Notranja politika.

Prebilica jajc je posledica volitev. Kure so na neki način izvedele, da so volitve razpisane, pa so mislile, da bo veliko shodov, kjer se vendar potrebujejo jajca, da se zapečati stoga.

Umiranje kat. listov.

Kakšno močno in učinkovito orožje je katoliški tisk v rokah katoliškega ljudstva, dokazuje Nemčija. Nekdaj so imeli katoliški Nemci krasno razvito časopisje političnega, gospodarskega in kulturnega (prosvetnega) značaja. To časopisje je bila glavna opora njihovega vladajočega položaja v državi, ki povečini prebivalstva pripada protestantski veri. Ko je v Nemčiji zavlada narodni socializem, je začel borbo zoper katolicizem, ki jo vodi včasih prikrito, včasih odkrito, kakršne so prilike. Cilj tej borbi je: uničiti vpliv katolicizma v javnosti, v vseh panogah javnega življenja, zlasti v področju vzgoje naroda in njegove mladine. Da bi vzela katoličanom v tem boju iz rok vsako obrambno orožje, uničuje ta po svojem bistvu pogansko-svobodomiselnost stranka katoliške liste vseh vrst. List za listom se zatira ali pa vsled

preganjanja umira. Duhovni voditelj narodno-socialistične stranke znani Rosenberg je objavil strankino glavno vodilo: »V Nemčiji ni treba drugih časopisov kot takih, ki promatrajo politiko in socialno življenje z narodno-socialističnega stališča.« S tem je vodilna in edina stranka v Nemčiji izrekla smrtno obsodbo nad katoliškim časopisjem. Znani nemški katoliški dnevniki, kakor »Germania« in »Kölnische Volkszeitung« še komaj živorejo, čeprav morajo proti svojemu prepričanju zagovarjati narodno-socialistično politiko. Listom, ki se še tolerirajo (trpijo), se odvzame katoliško uredništvo ter se jim vsili narodno-socialistično. Iz uredništva »Katoliške korespondence« so odstranjeni jezuitje. List »Cerkve«, ki je prinašal čisto verske članke najboljših katoliških pisateljev, je ukinjen. Dovoljeno je izhajanje takšnih listov, ki niso ne krop ne voda. Katoliški Nemci so imeli odlični mladinski list pod naslovom »Mlada fronta«. Pred nekaj dnevi je bilo izhajanje lista prepovedano. To je vprav vandalsko (Vandali so bili nemško pleme, ki se je v zgodovini proslavilo s svojim divjanjem) divjanje zoper ka-

Majdak obračal žepe narobe in se ni prikazal niti eden krajcar.

Trojica jo je ubrala po cesti proti Bizeljskem. Kmalu za Janežičevim domom so sedli v senco in se razgovarjali dolgo. Glavno besedo je imel Majdak. Pred razhodom so si segli v roke in nek notranji nagon je gnal vsakega na svojo stran.

Kake tri tedne po sestanku prihajavev v Župelevcu pri Janežiču se je zbrala pred krčmo močna žandarska patrulja z okrajnim stražmojstrom iz Brežic na čelu. Orožniki so posedli do onemoglosti utrjeni po trati. Stražmojster je stopil v hišo ter zval na razgovor hišnega gospodarja, s katerim sta si bila dobra znanca. Prosil ga je, naj mu pove, če ni mogoče popivala v njegovi krčmi sinoči na večer družba sumljivih ljudi. Morda je videl on ali kdo od njegovih neznance, ki so se morali v zadnjem času klatiti po okoličih Župelevca.

Krčmar je gledal debelo žandarskega znanca. Videti mu je bilo na obrazu, da ne razume, za kaj da gre in kako naj pomore oblasti s svojo izpovedjo. Stražmojster ga je vprašal, če mu ni nič znanega, kaj se je zgodilo sinoči v noči nekako na sredini Dobrave?

Gospodar je odločno odkimal. Stražmojster je potegnil iz torbe nekaj pol papirja, sedel za mizo ter čital prijatelju, kaj vse se je zgodilo v minuli noči ne daleč od Župelevca ob cesti, ki pelje res dolgo po graščinskem gozdu Dobrava proti Brežicam.

Prvi žandarski zapisnik o dejanskem stanju ponočnega zločina v Dobravi je ohranjen ter se glasi po vsebini v slovenščini tako-le:

»Že bolj pozno na večer so se odpeljali 9. sept. iz Brežic v enovprežni kočiji: g. Julij Hansel iz Maribora, glavni vodja razkuževalne komisije v Posavju, Jurij Veršec, posestnik v Pišecah, in Ivan Vrstovšek, visokošolec iz Pišec. Oba slednja sta tudi vodilna člana imenovane komisije. Vozil je in sedel na kozlu Veršecov hlapec Tona Gregorevčič.

G. Hansel se je pripeljal z vlakom iz Maribora. Imel je velike opravke pri okrajnem glavarstvu, kjer so mu predložili vse polno pritožb o očitih uporih kmetov proti razkuževalcem.

G. Hansla sta pričakala na kolodvoru Jurij Veršec in Ivan Vrstovšek, da sta mu poročala o razkuževanju in kako bi bilo treba urediti kočljivo zadevo za bodočnost. Po zaslišanju ter prečitjanju vseh mo-

bo, ki živi v večni temi. Na glavi tega prečudnega bitja je pri-raščena nitka s posebnim trnkam in vaba. Nitka je tri- do štirikrat daljša od ribe — vaba pa je majhna svetilka. S to svetilko privabi riba manjše živalice v svojo bližino in jih pohrusta. V višjih vodnih legah ta čudni »ribji« ribič ne more živeti, ker mu izstopijo oči in se v notranjosti telesa pretrga zračni mehur.

Odkod prihaja »Španska hrpa«?

Znamenit angleški zdravnik trdi, da prihaja takozvana »španska« iz Kitajske. Bacil, ki prinaša to nalezljivo in tudi lahko zelo nevarno bolezen, živi izključno v blatu Ru-

Nanesle so jih vsaka po tri na dan. Zdaj pa naenkrat shodov ni in — jaje je preveč. Ponesrečena špekulacija!

Nova socijalna ustanova. Ker se je prijavilo do 10.000 kandidatov, sprejetih pa bo le okrog 500, jih ostane 9500 brezposelnih. Zato se je za te ustanovila borza dela, ki se financira iz izkupička raznih afér. Dohodkov je toliko, da

se jim bo bolje godilo kot pravim kandidatom, ki vsaj do volitev iz takih fondov ničesar ne sprejmejo.

Novi pozdravi! Zaradi vsesplošnega edinstva, ki se zrcali tudi v tem, da so Švabi in beograjski čifuti eno z našimi domačimi kandidati, bodo vpeljali tudi nove pozdrave: Salem alejkom! Heil! No, serbust!

Naročajte naše liste, ki jih tiska Tiskarna sv. Cirila:

»Slovenski gospodar«

»Naš dom«

»Nedelja«

»Glasnik presvelega Srca Jezusovega«

»Rafael«.

Odprta noč in dan so groba vrata

Jarenina. Zaporedoma nas zapuščajo učenci nekdanjega tukajšnjega »vzora« učitelja. Ta naslov je zaslužil in dobil od svoje šolske oblasti g. Karel Udi, ki je svoje učence poučeval razven šolskih predmetov tudi v petju in glasbi, kar pa je bilo največ vredno: s svojim vzpodbudnim vzgledom v lepem krščanskem življenju. Zato so ga ohranili starejši Jareninčani v hvaležnem spominu. Pred Jožefovim smo pokopali tukajšnjega posestnika Jurija Deučer, nekdanjega šolskega slugo na marib. učiteljskišču. Spremljal ga je na zadnji poti kot nekdanji profesor na tem zavodu monsignor Vreže, ki je omenjal pri odprtem grobu pokojnikovo zvestobo do Boga, do svojega naroda in svoje rojstne župnije, v kateri je hotel tudi počivati. Oskrbel si je pokojnik mal ličen dom blizu cerkve, da bi zamogel to pogosto obiskovati kot vrl član Apostolstva mož. Čisto primerne so bile besede govornikove, katere je zaklical pokojniku v slovo: Blagor tebi, zvesti služabnik, ker si bil v malem zvest, boš postavljen čez veliko! — Dne 2. aprila smo spremljali na enaki poti daleč naokrog znanega posestnika in slikarja Franca Tršavec. Bil je tudi kot pevec in godbenik iz stare šole Udlove. Pri adventni in majniški pobožnosti je skoraj vsako jutro sodeloval na koru. Imel je samo eno »slabost«, da je premalo računil za svoje okusno slikarsko delo. Večkrat smo mu rekli: Franc, ako bi bili računili dvakrat več, bi bilo še premalo za vaš trud! Redka izjema pri obrtnikih! Tudi tega vzornega moža ni več med nami. Danes, ko naj bi obhajal svoj god,

so mu tovariši zapeli nagrobnico v slovo. Tako nas zapuščajo stare jareninske korenine. Kaki bodo njih nasledniki, to bo pokazala bodočnost. Pokojnikoma pa večni mir!

Dravograd. Prošli teden smo položili k večnemu počitku g. Pungershek Ivana, sina tukajšnjega veleposestnika. Kako je bil pokojni priljubljen, je pokazal veličastni pogreb, v katerem smo opazili upravnika carinarnice g. Manojloviča, učiteljsko zvezo, upravnika pošte, upravnika glavnega oddelka finančne kontrole, predsednika tukajšnje občine, uradništvo železniške postaje itd. Po sv. maši v farni cerkvi, katero je bral preč. g. prošt sam, je tukajšnje pevsko društvo pod vodstvom g. šolskega upravitelja Kuraša zapelo ganljivo žalostinko, istotako na pokopališču. Številni veneci uglednih Dravograjčanov so pokazali, kako je bil rajni Ivan spoštovan in splošno priljubljen.

Sv. Lovrenc na Dravskem polju. Nemila smrt je zamahnila zopet s svojo koso po mladom življenju našega nadebudnega Stankota Ivančiča (Mlinarjevega). Pri vojaki si je nakopal kal bolezni. Ves izčrpan se je še vrnil pred mesecem iz Niša v svoj rojstni kraj, misleč, da bo še ozdravel. A usoda življenja je hotela drugače! Šel je iskat pomoči in zdravlja v mariborsko bolnico, a bilo je vse zastoj, drugi dan po prevozu je preminul. Za vedno je zatisnil svoje trudne oči ter odšel k svoji sestrici Tončki, ki je v najlepšem cvetu mladosti pred par leti umrla. Od daleč so prihajali ljudje v Maribor ga kropiti. Njegov po-

greb je pričal, da je bil priljubljen. Počivaj v miru, dragi Stanko, težko prizadeti družini Mlinarjevi naše iskreno in globoko sožalje!

Sv. Bolhank v Slov. goricah. Umrli od novega leta: Kramer Jožef iz Biša, star 33 let; Cizerl Marija, viničarka iz Biškekega vrha, stara 32 let; Belec Janez iz Sovjaka, star 52 let. Umrli so tudi Marija Horvat, posestnica in gostilničarka pri Sv. Bolhanku v Slov. gor. Bila je res krščanska žena in mati. Čim je zazvonilo opoldne ali zvečer za Ave Marijo, je takoj začela v gostilniški sobi na glas moliti »Angel Gospodove«. In vsi gostje so opravili svoje versko dolžnost. Res posnemanja vredno in v zgled vsem hišnim gospodarjem, ki imajo družino in delavce. Vneta za krščanske liste je tudi bila in tudi prijateljica cerkve. Kolikokrat so bile njene cvetlice na oltarju v čast tistemu, ki ji je bil tudi v njeni težki boleznini edini tolažnik. Bogu vdano je umrla v 65. letu starosti. Naj ji bo Bog plačnik za vse dobro. Ostalim, zlasti pa sinu in hčerama naše iskreno sožalje!

Bučevci na Murskem polju. V sredo dne 27. marca je postalo nenadoma slabo Francu Cvetko starejšemu, posestniku v Bučevcih. Poklicali so zdravnika, ki je odredil takojšen prevoz bolnika v Maribor, ker je konstatiral vnetje slepiča. Bil je v resnici takoj odpeljan z večernim vlakom v Maribor in drugi dan operiran. Po končani operaciji je želel, da ga prepeljejo domov. Naložili so ga v nedeljo opoldne na rešilni voz in ga prepeljali opoldne domov mrtvega. Bil je veren katoličan, dober

mene reke. V Evropo ga prenašajo ladje. Rumena reka poplavlja čisto svoje obrežje in pušča na njem veliko blata. Ko se blato posuši, se začne razkrajati v prah in veter ga odnaša na vse strani, tudi na ladje, ki vozijo v evropska pristanišča. V dokaz navaja, da je leta 1918, v letu velike poplave kitajske reke, »španška« posebno divjala po Evropi. Poplave se ponavljajo vsakih 20-30 let, naslednja huda hripa bo torej l. 1948. Nalezljiva bolezen bi se po mnenju angleškega zdravnika dala odpraviti le, če se Rumena reka uredi.

Nova rudnina.

Prof. Svjagincev s platinovega zavoda ve-

gočih poročil se je odločil g. Hansel, da si ogleda dejanski stan sam na licu mesta, se posvetuje še z ostalimi člani komisije in se loti sam pomirjevalnih poskusov s kmeti. Vsi številni in razni razgovori so se zavlekli v temo. Veršec in Vrstovšek sta resno svetovala Hanslu, naj prenočijo v Brežicah in se lotijo prevoza skozi Dobravo zgodaj zjutraj. G. Hansel je bil odločno za to, da se peljejo v noči, saj ni nikdo videl njegovega prihoda in sta načrtna zaseda ter napad v noči izključena. Če že res izza vsakega vogla prežijo nanj, potem se ga še lažje lotijo po dnevu nego v noči in ko se ga ne more nikdo nadejati.

G. Hansel je zapovedal po večerji, naj voznik zapreže in so se odpeljali po cesti, ki se zgubi ne daleč za Brežicami v obsejni gozd. Srečali niso žive duše in dremali na vozu. Na sredini Dobrave prebiva ob križišču cest graščinski gozdar. Hitro za gozdarjevim stanom v smeri proti Globokem sta zadela konj in voz kljub luči ob nalašč nastavljen hlod. Konj se je spotaknil in padel, predna kolesa so trčila s toliko silo ob tram, da se je kočija prekucnila in pokopala pod seboj potnike. Voznika je vrglo s kozla v obcestno grabo.

Komaj se je zgodila nesreča s prekucom, že so bili krog voza trije našemljeni neznanci. Eden je bil majhne postave, drugi srednje velik in tretji prava nebeška lestva. Predno so se zavedli presenečeni in vsled padca precej potolčeni potniki, kako in kaj, so jim bila usta zamašena in roke zvezane na hrbtu.

Tolovajska banda je spravila na noge konja, postavila na kolesa kočijo, pobrala hlapca in ga pognala na voz. Eden od napadalcev je lopnil z gorjačo po konju, da se je vzpel kvišku in oddivjal naprej po cesti.

Roparji so odgnali tri zvezane pod grožnjami z noži kar dalje, dalje v notranjost gozda, dokler niso prišli na jaso ob potočecu. Tamkaj so jih pometali na tla in neznani dolgin jim je naznanil, da bodo napravljeni iz njih Kalvarijo!

Najprej so postavili krepko na noge g. Hansla. Suknjo so mu trdno zapeli. Eden je prinesel dolg ter močan kol, katerega mu je porinil pri vratu pod sukno, predrl hlače in ga je zasadil v pripravljeno luknjo, katero je drugi tolovaj začel z vso naglico zapahavati krog in krog. Tretji in najdaljši bandit je razvezal g. komisarju na hrbtu zvezane roke in mu

gospodar, skrben oče in vnet ter požrtvovalen gasilec, star 41 let. Pogreb se je vršil v torek dne 2. aprila ob mnogoštevilni udeležbi sovaščanov in okoličanov. Blag mu spomin!

Konjice. Komaj je napočil prvi spomladanski dan, nas je zapustil za vedno in žel uživati boljšo spomlad naš dobri oče in skrben gospodar Anton Bobik iz Vrhol pri Konjicah. Dopolnil je komaj 35 let in že se je ločil od svoje žene in otrok. Bolezen si je nakopal v svetovni vojni in je že več let bolehal in se zdravil, a bilo je vse zaman. Počivaj v miru, dragi Tonček, v preranem grobu!

Oplotnica. Po dolgi in mučni bolezni je mirno v Gospodu zaspal Martin Trunkl, dober oče svojih otrok in vzoren gospodar. Dosegel je starost 71 let. Dolgo let je bil naročnik »Slov. gospodarja«. Ohranimo ga v blagem spominu, zlasti sorodniki in sosedje. Naj počiva v miru!

Vransko. Dve dobri družini je nedavno obiskala zopet bela žena in vzela iz njihove sredine otrokom mater in očeta. Komaj je minilo od tega dva meseca, odkar smo poročali, da je umrl v Zahomcih blagi mož Pavel Šmid, že moramo danes zopet poročati žalostno vest, da mu je sledila na njegovi poti v večnost pred enim tednom njegova žena Marija. Gotovo je žalost za rajnim dobrim možem pospešila njeno smrt. Rajna je bila vzor močne in verne žene, ki je dala življenje 16 otrokom. Bila je dvakrat poročena in je imela v prvem zakonu tri otroke, v drugem pa 13; umrlo jih je pet, tako da jih še živi 11. Ali niso take žene danes vredne vsega občudovanja in spoštovanja? Rajna je bila vzorna mati vsem svojim otrokom, solnce, ki je sijalo nad Dolinšekovo hišo. Vse jo je cenilo, kar je najlepše pokazal velik pogreb. Izredno darežljiva je bila do ubogih; noben ni šel prazen od njene hiše. Vsemogočni je zdaj že gotovo dobri Dolinšekovi mamici povrnil njene darove z nebeškimi darovi rajске blaženosti. — Iz Zahomcev pa je splavala božja dekla v Čepitje v Brišnikovo hišo in zatisnila trudne oči blagemu Brišnikovemu ateju. Bil je že dolgo časa bolan. Mučila ga je zlasti naduha. Tudi on je bil dvakrat poročen in imel v obeh zakonih 10 otrok, od katerih jih še živi sedem. Bil je vzoren krščanski mož, mož dela in molitve. Želel si je, da bi umrl na prvi petek. In Bog je izpolnil to

njegovo željo: zaspal je pokrepčan s Kruhom božjim na prvi petek ponoči ob 11. uri v 66. letu svoje starosti. Naj mu bo dobri Bog plačnik za njegovo zvestobo, s katero mu je služil do konca svojih dni. Otroci pa bodo imeli bogato dedščino v vzgledu, katerega jim je rajni zapustil. Počivaj sladko, dragi Brišnikov ata!

Ljubecna pri Celju. Tukaj je dne 30. marca po pettedenski zelo mučni bolezni izdihnila svojo blago in plemenito dušo žena-vdova Ana Krajnc v 79. letu svoje starosti. Srčno zahvalo izrekamo vsem mnogobrojnimi sosedom, ki so hodili rajnko mamico kropiti in je dne 2. aprila spremljali k sv. maši zadušnici in na mirodvor v Vojnik k večnemu počitku.

Oljme pri Podčetrniku. Preminula je po dolgi in mučni bolezni v častiljivi starosti 81 let posestnica Marija Toplišek. Vzgojila je 11 otrok, kateri še vsi žive. Bila je srčno dobra

mati ter je po svoji moči pomagala, kjer je le mogla. Z ljubeznijo udani so jej bili pa tudi otroci in, čeravno že vsi starejši in preskrbljeni, jo bodo težko pogrešali. Pomagala je kaj rada tudi drugim v stiski ter je bila vobče priljubljena. Pogreb blagopokojnice se je vršil dne 2. aprila. Pred hišo žalosti se je zbralo mnogo ljudi, med njimi gospod župnik, kateri je opravil za pokojnično dušo mrtvaške molitve. Cerkveni pevski zbor je zapel žalostinko »Vigred se povrne«. Nato je krenil žalni sprevoz v cerkev, kjer je bila darovana sv. maša zadušnica. Po sv. maši je nadaljeval žalni sprevoz z mnogim spremstvom na pokopališče, kjer je zemske ostanke sprejela mati črna zemlja v svoje okrilje. Pevci so zapeli še eno žalostinko, nakar smo žalostni in potni zapustili njen poslednji dom. Naj počiva v miru in sniva sladko svoj večni sen!

Remšnik. Na velikonočni ponedeljek je bila vedno služba božja pri sv. Pankraciju; ljudje so rekli, da grede v Emavs. Letos bo pa radi misijona tokrat na Remšniku, ki traja do bele nedelje, prvičkrat pri sv. Pankraciju služba božja šele prvo nedeljo v majniku, letos je to 5. majnika. Vabljeni so vsi k sv. Pankraciju, ki le morejo iti na izlet, da se Avstrijci s tem opomni, da Slovenec kot Jugoslovan ljubi svojo ped zemljo!

Sv. Lovrenc na Pohorju. Živimo v času požarov; zdaj tu, zdaj tam upepeli žareči element celo vas ali vsaj večjo skupino hiš. Gotovo ni nobene večje naselebine, kjer bi že ne bil pel na strehi rdeči petelin. Tudi Lovrenčani se spominjamo letos zadnjega večjega požara. Dne 16. aprila 1835 — na veliki četrtek — zvečer je v spodnjem trgu izbruhnil požar. Močni zahodni veter je nosil goreče šintlje z ene strehe na drugo in v kratkih urah je zgorelo 15 hiš z vsemi ostalimi poslopji. Od silnega plamena je bila vsa okolica razsvetljena kot po dnevi. Tudi brez človeških žrtev ni bilo. V takratni Pižomovi hiši (sedaj štev. 63) je zgorela 75letna vdova Marija Gregorc; samo

košti, bele kakor apno, so naslednji dan našli v pogorišču. Pač žalostna Velikonoč za pogorelce! — Ravno tega leta je šla o Petrovem na božjo pot k Sv. Neži na Brinjevi gori 55letna žena Ana Remšnikar. Nazaj grede je na planini v novo zapadlem snegu omagala in zmrznila. Marsikomu se bo neverjetno zdelo, a že mora biti res, ker takratni župnik, ki je ta dogodek v mrtvaško knjigo zapisal, gotovo ni lagal. — Iz časopisov vzemo, da bodo dne 5. maja volitve za državni zbor; v nekaterih krajih imajo baje že več kandidatov.

Limbuš pri Mariboru. Redek službeni jubilej. Dne 1. aprila t. l. je slavil v Bistrici pri Limbušu v visoki starosti svojega življenja, star skoro 81 let, gospod Henrik Schikert svoj 50letni, torej »zlati« službeni jubilej kot oskrbnik prostranega posestva grofa Merana na Prinčevem vrhu. Pol stoletja je oskrboval jubilar z verno nepretrgoma to krasno posestvo, ki slovi po svojih vzornih vinogradih, z najzlahtnejšimi trtami poraslih in po svojem izbranem vinu najrazličnejših vrst ne samo v naši ožji domovini, ampak tudi daleč preko njenih meja. V to službo je vstopil g. Schikert dne 1. aprila 1885 ter je od tega dneva dalje posvetil vse svoje bogato strokovno znanje na polju vinorejstva in sadjarstva obdelovanju in oskrbovanju izročenih mu posestev, katera je z njemu prirojeno spretnostjo in znanostjo

je stiščal pod suknjo skozi rokav preko hrbta in skozi drugi rokav kolec. Ni bil sicer več zvezan, a resnično križan, da si ni nikakor mogel pomagati z rokama, ki sta bili razpeti s pomočjo kolca ter tesno zapete suknje. Tudi z nogama je stal na tleh, vendar brez zadostne moči ter odporne sile, da bi raztrgal suknjo in se rešil podolžnega ter v zemljo vteptanega droga.

Ko so opravili križanje z g. Hanslom, so mrcvarili na isti način oba njegova spremljevalca. Ustvarili so v naprej zagroženo Kalvarijo. Oklepali se je s hrptom nekakega križa na sredi g. komisar, levo in desno pa Jurij Veršec ter Ivan Vrstovšek.

Vpiti žrtve nečuvnega napada niso mogle, saj obvez z ust jim niso sneli. Žepov niso nobenemu pretaknili in so s tem dokazali, da ne gre v tem slučaju za roparski napad, ampak za dogovorjeno maščevanje nahujskanih kmečkih lopovov.

Po opravljenem križanju so se drzneži odstranili ter zginili v noč z glasno grožnjo:

»Zaenkrat ste križani radi pokončevanja vinogradov na nekrvav način; ako se ne zgubite z vsemi ušivci in hudičevim oljem iz teh krajev, vas bomo prišli pri prvi priložnosti.«

Trojica je ostala na jasi v temnem gozdu ob žuborečem potoku čisto osamljena in prepuščena potrpljenju, dokler ne bo v beg pognani voznik poklical ter pripeljal odrešenja.

Nekaj časa so se skušali otresti drogov ter kolcev z otepanjem z nogami. Ves trud je bil zastoj. Tičali so podolžni drogi pregloboko v zemlji, skoro nove suknje so bile preveč tesno zapete in niso pri vsem brcanju popustile niti za las.

Višek hudobije zlobnih maščevalcev tiči tudi v tem, da so pustili žrtvam zamašena usta, da se niso mogli med seboj sporazumeti in ne klicati na pomagatelje!

Lopovi niso zapustili nobenih posebnih sledi, iz katerih bi se dalo sklepati, kam so se skrili ter zginili po zločinu.

Z udarci v beg pognani konj je drvel po voznikovi izpovedi liki ob pamet do Globokega v smeri proti Pišecam, kamor je bila namenjena cela družba in kakor je bil navajen.

(Dalje sledi.)

Širite „Slov. gospodarja“!

like moskovske akademije znanosti je odkril v platinovi rudi novo rudnino, ki vsebuje: iridij, osmij, zlato ter rutenij. — Ta rudnina ima srebrni kovinski sijaj in jo je dobiti v nepravilnih drobnih zrni v zvezi s platynom. Je zelo trda in krhka ter ima naravno zelo visoko specifično težo.

Moderni Japonec,

višji gimnazijec, mora povsem obvladati angleščino ali nemščino.

Na ptičjih najbogatejši kraj

na celem svetu je indijska pokrajina S'kil na južnem pobočju Himalaja gorovja. V tamšnjih vlažnih gozdovih živi 600 različnih ptičjih vrst.